SPECIMEN

OF

PRINTING TYPES

CAST AT
BELL & STEPHENSON's

ORIGINAL

British Letter Foundry,

FROM

Punches and Matrices

EXECUTED UNDER THEIR DIRECTION.

By WILLIAM COLMAN, Regulator, AND RICHARD AUSTIN, Punch-Cutter.

In the SAVOY, LONDON. 1789.

13.1

PARAGON ROMAN.

Quousque tandem abutere, Catilina, patientia nostra? quamdiu nos etiam furor iste tuus eludet? quem ad finem sese effrenata jactabit audacia? nihilne te nocturnum præsidium palatii, nihil urbis vigiliæ, nihil timor populi, nihil consensus bonorum omnium, nihil hic munitissimus habendi senatus locus, nihil horum ora vultusque moverunt? patere tua consilia non sentis? constrictam jam omnium horum conscientia teneri conjurationem tuam non vides? quid proxima, quid superiore, nocte egeris, ubi fueris, quos convocaveris, quid consilii ceperis, quem nostrum ignorare arbitraris? O tempora, o mores! Senatus hoc intelligit, consul vidit: hic tamen vivit. Vivit? imo vero etiam in senatum venit: fit publici consilii particeps: notat et designat oculis ad cædam unumquemque nos-

ABCDEFGHIJKLMNOPQR

ENGLISH ROMAN.

Quousque tandem abutere, Catilina, patientia nostra? quamdiu nos etiam furor iste tuus eludet? quem ad finem sese effrenata jactabit audacia? nihilne te nocturnum præsidium palatii, nihil urbis vigiliæ, nihil timor populi, nihil consensus bonorum omnium, nihil hic munitissimus habendi senatus locus, nihil horum ora vultusque moverunt? patere tua consilia non sentis? constrictam jam omnium horum conscientia teneri conjurationem tuam non vides? quid proxima, quid superiore, nocte egeris, ubi fueris, quos convocaveris, quid consilii ceperis, quem nostrum ignorare arbitraris? O tempora, o mores! Senatus hoc intelligit, consul vidit: hic tamen vivit. Vivit? imo vero etiam in senatum venit: fit publici consilii particeps: notat et designat oculis ad cædem unumquemque nostrum. Nos autem viri fortes satisfacere reipublicæ videmur, si istius furorem ac tela vitemus. Ad mortem te, Catilina, duci jussu consulis jam pridem oportebat: in te conferri pestem istam, quam tu in nos omnes jamdiu machinaris. An vero vir amplissimus, P. Scipio, pontifex maximus, Tiberium Gracchum mediocriter labefactantem statum reipublicæ privatus interfecit: Catilinam vero orbem terræ cæde atque incendiis vastare cupientem nos consules preferemus? nam illa nimis antiqua præterea, quod Q. Servilius Ahala Sp. Melium, novis rebus studentem, manu sua occidit. Fuit, fuit ista quondam in hac repub-

ABCDEFGHIKLMNOPQRSTUVWX

ENGLISH ITALIC.

Quousque tandem abutere, Catilina, patientia nostra? quamdiu nos etiam furor iste tuus eludet? quem ad finem sese effrenata jactabit audacia? nibilne te nocturnum præsidium palatii, nibil urbis vigilia, nihil timor populi, nihil consensus bonorum omnium, nibil bic munitissimus babendi senatus locus. nibil borum ora vultusque moverunt? patere tua consilia non sentis? constrictam jam omnium borum conscientia teneri conjurationem tuam non vides? quid proxima, quid superiore, nocte egeris, ubi fueris, quos convocaveris, quid consilii ceperis, quem nostrum ignorare arbitraris? O tempora, o mores! Senatus boc intelligit, consul vidit: bic tamen vivit. Vivit? imo vero etiam in senatum venit: fit publici consilii particeps: notat et designat oculis ad cædem unumquemque nostrum. Nos autem viri fortes satisfacere reipublicæ videmur, si istius furorem ac tela vitemus. Ad mortem te, Catilina, duci jussu consulis jam pridem oportebat: in te conferri pestem istam, quam tu in nos omnes jamdiu machinaris. An vero vir amplissimus, P. Scipio, pontifex maximus, Tiberium Gracchum mediocriter labefactantem statum reipublicæ privatus interfecit: Catilinam vero orbem terræ cæde atque incendiis vastare cupientem nos consules preferemus? nam illa nimis antiqua præterea, quod 2. Servilius Abala Sp. Melium, novis rebus studentem, manu sua occidit. Fuit, fuit ista quondam in bac republica virtus, ut viri fortes acrioribus suppliciis civem perniciosum, quam acerbissimum bostem coercerent. Habemus enim sena-

ABCDEFGHIKLMNOPQRSTUVWXY

PICA ROMAN.

Quousque tandem abutere, Catilina, patientia nostra? quamdiu nos etiam furor iste tuus eludet? quem ad finem sese effrenata jactabit audacia? nihilne te nocturnum præsidium palatii, nihil urbis vigiliæ, nihil timor populi, nihil consensus bonorum omnium, nihil hic munitissimus habendi senatus locus, nihil horum ora vultusque moverunt? patere consilia non sentis? constrictam jam omnium horum conscientia teneri conjurationem tuam non vides? quid proxima, quid superiore, nocte egeris, ubi fueris, quos convocaveris, quid consilii ceperis, quem nostrum ignorare arbitraris? O tempora, o mores! Senatus hoc intelligit, consulvidet: hic tamen vivit. Vivit? imo vero etiam in senatum venit: fit publici consilii particeps: notat & designat oculis ad cædem unumquemque nostrum. Nos autem viri fortes satisfacere reipublicæ videmur, si istius furorem ac tela vitemus. Ad mortem te, Catilina, duci jussu consulis jam pridem oportebat: in te conferri pestem istam, quam tu in nos omnes jamdiu machinaris. An vero vir amplissimus, P. Scipio, pontifex maximus. Tiberium Gracchum mediocriter labefactantem statum reipublicæ privatus interfecit: Catilinam vero orbem terræ cæde atque incendiis vastare cupientem nos consules preferemus? nam illa nimis antiqua præteria, quod Q. Servilius Ahala Sp. Melium novis rebus studentem manu sua Fuit, fuit ista quondam in hac republica virtus, ut viri fortes acrioribus suppliciis civem perniciosum, quam acerbissimum hostem coercerent. Habemus enim senatusconsultum in te, Catilina, vehemens & grave: non deest reipublicæ consilium, neque auctoritas hujus ordinis: nos, nos, dico aperte, consules desumus. Decrevit quondam Senatus, ut L. Opimius Cos. viderit, ne quid respub-

ABCDEFGHIJKLMNOPQRSTUVWXY

PICA ITALIC.

Quousque tandem abutere, Catilina, patientia nostra? quamdiu nos etiam furor iste tuus eludet? quem ad finem sese effrenata jactabit audacia? nibilne te nocturnum præsidium palatii, nibil urbis vigiliæ, nibil timor populi, nibil consensus bonorum omnium, nibil bic munitissimus babendi senatus locus, nibil borum ora vultusque moverunt? patere tua consilia non sentis? constrictam jam omniam borum conscientia teneri conjurationem tuam non vides? quid proxima, quid superiore, nocte egeris, ubi fueris, quos convocaveris, quid consilii ceperis, quem nostrum ignorare arbitraris? O tempora, o mores! Senatus boc intelligit, consul vidit: bic tamen vivit. Vivit? imo vero etiam in senatum venit: fit publici consilii particeps: notat & designat oculis ad cædem unumquemque nostrum. Nos autem viri fortes satisfacere reipublicæ videmur, si istius furorem ac tela vitemus. Ad mortem te Catilina, duci jussu consulis jam pridem oportebat: in te conferri pestem istam, quam tu in nos omnes jamdiu machinaris. An vero vir amplissimus, P. Scipio, pontifex maximus, Tiberium Gracchum mediocriter labefactantem statum reipublicæ privatus interfecit: Catilinam vero orbem terræ cæde atque incendiis vastare cupientem nos consules preferemus? nam illa nimis antiqua præterea, quod 2. Servilius Abala Sp. Melium novis rebus studentem manu sua occidit. Fuit, fuit ista quondam in bac republica virtus, ut viri fortes acrioribus suppliciis civem perniciosum, quam acerbissimum bostem coercerent. Habemus enim senatusconsultum in te, Catilina, vebemens & grave: non deest reipublicæ consilium, neque auctoritas bujus ordinis: nos, nos, dico aperte, consules desumus. Decrevit quondam Senatus, ut L. Opimius Cos. videret, ne quid respublica detrimenti caperet: nox nulla intercessit; interfectus est propter quasdam seditionum suspicionis C. Gracchus, clarissimo patre natus, avis, Ma-

ABCDEFGHIKLMNOPQRSTUVWXYZ.